

J E L E N K Ö R.

63. szám

Pest, szombat augustus 8^{án}

1835.

F o g l a l a t: Magyar- és Erdélyország (kinevezések; a' bajor koronahg Füreden st.; pesti angol kisasszonyok nevelőintézete, 's különféle.) Anglia (Peel ellen czáfolat az alsóház július 21iki ülésében.) Franciaország (pairszék ülései; Abdel-Kader 's a' francziák Afrikában; a' júliusi ünneplések vérengző kezdete 's félibenszakadta; Blancal és Troussel-ház.) Spányolország (a' július 16iki ütközet; kormányi új rendszabások a' zajongás ellen, 's egyveleg.) Portugália (ministerium-változás) Belgium (a' megmenekedett francia politikai foglyok ügye.) Németország. Pénzkelet. Vidéki 's pesti gabonár.

MAGYAR- és ERDÉLYORSZÁG.

Pozsony aug. 4. A' KK. és RR. július 30. kerületi ülésökben a' fölrírási czímzet iránt hatod izben is megmaradtak. A' fő RR. a' sérelmek vizsgálatát folytatták.

Ő es. kir. fölsége július 8ki legfensőbb határozata szerint Erdélyben a' károlyvári székeskapitálnál megürült nagyprépostságra Tamásy Józsefet, eddig ugyanazon káptalan örkanonokját méltóztatott kegyelmesen kinevezni.

Ő es. kir. fölsége a' selmecezi főkamagróf-sági hivatalnál megürült concipistaságra Jendrassik Miksa Kőrmöczön volt bányatörvényészeki helyettes jegyzőt; — és nagybányai kir. kerületi bányamérnöknek Lollok Károly Kőrmöczön volt bányasáfári segéd és bányamérnököt nevezte ki. — A' nagymélt. magy. kir. udv. Kincstár oblati 30adossá Müller József Krapinai 30adost; 's helyébe Krapinára Tilletich Lukács dubokidolli 30adi utlevélvizsgálót; ismét ennek helyébe Dubokidollra Mocznay Mátvás Jelovkán volt ideigleni utlevélvizsgálót; továbbá Portoréi 30adossá Vriagnamin Fortunát Orchoviczán volt 30adi ellenör-irnokot, és helyébe Portorére allenóri irnokká Petrovics Antal Tiskovacson volt 30adi utlevélvizsgálót 's ismét ennek helyébe Tiskovaczra Kubin György Majosuczán volt 30adi kerület alkalmazta (kir. kincstári tudósítás).

A' magy. kir. udv. Kanczellaria Parusóczy András halála által megürült udv. irnok hivatalra eddigi udvari accessista Wagner Simeont, az ekkép megürült utolsó accessistaságra pedig Musch Gergely practicanst nevezte ki.

Balaton-Füreden jul. 30kán: Bajor korona-örökös Miksa kir. hg kísérorji Pfeill báró, Zollem báró, Bentland udv. titoknok, Giff orvos urakkal 's hat udvari cseléddel. Orczy László b. ur társaságában, jul. 23kán délelőtt érkezvén hozzánk, minthogy e' felől semmi előleges tudósítás nem tétetett, a' fürdői vendégek által egyszerű ugyan de ózinte magyar szivességgel fogadtatott. Szállására, Horváth János és József kamarás uu házába nemzeti hangszattal kísértetett. Kevéssel megszállta után lejött a' kuthoz, megkóstolá vizét, körülszemlélé a' tájékat, 's örömmel legyen mondva, többek hallatára azon vallomást tevő, hogy e' kies helynek 's általában a' Balaton szivemelő tájának kellemei várakozását felülmúlták. Ebédet parancsolt ugyan maga számára is az urodalmi vendéglőnél, de mivel később Hor-

váth József kamarás ur kérte ki magának azon szerencsét, hogy magyar asztalához ő kir. fönsége magát megalázná, csak cselédeit küldé a' vendéglőbe. Délután Tihanyba kocsiá több kíséroról a' szigetet, urodalmi házat 's templomot megszemlélendő. Visszajövet hajóra ült a' szendergő Balaton esüdes tükrén, 's utját álgyudurrogás 's nemzeti hangszattal kalauzolá. Füreden kiszállván a' hajóból, mind az uri vendégek mind az összesoportalt köznép által harsány éljenekkel kísértetett a' magyar játékszinbe, hol az első fölvonást megvárván, azután szállására tért. Vacsora után fényes táncmulatság adatott számára, mellyben ő királyi hgsége három táncczal szerencsésíté a' társaságot. Föltétele ugyan eleinte ide jövetkor az volt, hogy tüstént más napon tovább utazand; de mivel e' kies helyet reményén túl többnek találta, velünk maradását egy nappal megtoldotta. Más nap vagy is jul. 24kén reggelizés után lejött az életforráshoz 's az uri vendégeket rendre mutattatván be magának, nyájas lelkét közössé tette mindenekkel. Dél tájban valamint tegnap ugy ez nap is, bement a' hideg fürdőbe 's kiugorván a' zárt helyből egy hajócska kíséretében megsza Balatonunk mély vizét. Ebéd után először kocszított, azután hajózott, végre a' hajórul egyenesen ismét a' játékszinre látogatá meg. Innen kijöttek, örömlövészekkel, a' sétatér valamennyi fának kivilágosittatásával, 's tüzjátékkal fogadtatott, 's éjjeli 11 óraig sétált velünk a' kút mellett. Ezen örömeztvét az is diszesíté, hogy a' durva szél, melly előbb a' világitó mécsket rendre oltogató, a' kir. hg kijöveletekor megszünvén, tisztelkedő szándékunknak az idő is kedvezett. Harmad napon, vagy is jul. 26kán reggel nagy vendégünk tovább utazandó levén, álgyulövészek, muzsikaszó 's éljenek közt az urodalmi nagy hajóba ült 's e' szavakkal von búcsut a' kíséroruktól: „Mig élek, mindenkor kellemesen fogok e' derék magyar szivességről emlékezni.“ Elindulván a' hajó, olly szerencsés szélre talált vitorlája, hogy a' királyi utazót 65 percz alatt a' Balatonon keresztül Somogyba röpité. A' tihanyi félsziget alatt eleveztek az urodalmi mozsarakból 12 lövés tétetett tiszteletére, mire a' kir. hg fölkelvén üléséről, szives hajlongással köszöné meg a' félsziget urainak tiszteikedsőket. Arról, szerényen legyen mondva, általjában bizonyosak vagyunk, hogy e' nem várt kedves vendégünk iránt mutatott szivesség, édes nefelejtsként utazik a' külföldre; 's minden önhizelgés nélkül kecsgtethetjük magunkat, hogy a' nyájas le-reszkdéssé sziveinket elbájolt koronásulandó királyfit megeléguve bocsátók a' Balaton rengő hullámira. — Igy somogyi első alispán Czindery László 's több jeles vendég kíséretében a' tulpartra röppöven b. Fechtig híres arab ménését Lengyeltőtiban szemlélte meg 's a' Balatonon ismét által Keszthelyre tért 's innen

Jul. 27kén reggeli 4 órakor Körmentre ért, hol Bathyáni Fülöp hg lakkastélyát 's kertjét megtekintvén még azon napon Grécz felé utazott, mindenütt szives emlékezetét hagyván kegyes lebecsátkoztának. Mind Keszthely mind Körment ura (m. Festetics László gr. és főmgu Bathyáni Fülöp hg) fejedelmileg vendéglék meg fejedelmi magas vendégjüket.

Augustus 4kén tartá az angol kisasszonyok nevelő 's oktató intézete mind külső, mind belső tanítványai próbatételét, Pesten Szeber Károly ur, mint iskola-igazgató, Fehér György kir. tan. és prépost 's több más nagy érdemű vendég jelenlétében. Ezek közt reggel egy óhitű főpap is jelen volt Moldvából. A' külső tanítványok délelőtt, a' belsők vagy is folyvást az intézetben lakó növendékek délután adák félévi szorgalmuk bizonyágát. A' külsőkről elég lesz említenünk, hogy három osztályban majd öt százra megyen számuk. 'S ha még is e' tömérdek tanuló sokaság 's a' tanító kisasszonyok csekély száma mellett, annyit képesek egy félév alatt végezni, mennyit ez alkalommal látni szerencsénk volt, valóban azt csak a' legerőteljebb szorgalomnak tulajdoníthatni. E' három osztály kézmunkáji egy egész, csinosan fölkészült szobát töltének meg. 'S ha e' munkákat a' tanulmányokkal összeveti az ember, még inkább kell csudálkoznia a' vas szorgalmon. — A' belső növendékek próbatételén a' tanulmányok mint eddig, ugy ezúttal is a' keresztyén oktatás, magyar, német 's francia nyelv, magyar történetek, számvetés és földleírás voltak. — Ezek közt a' magyar nyelv és hazai történetek magyar nyelven előadva. Fő figyelmet érdemel a' fejszámvetés, és a' tollvitel is, mellyre igen kár, hogy a' szűk idő kevés alkalmat nyujt. A' magyar nyelvben az idegenajkuak is szépen előhaladtak. A' ki-mondás tiszta és magyaros. A' próbatételt német köszöntő beszéd kezdé, 's magyar köszönő beszéd rekeszté. Különösen megindíta a' hallgatókat a' köszönő beszéd vége, hol az intézetből kilépő társit elbucszatá az ékeshangu szónok szüzecke. Engedje meg a' buzgó intézet, hogy e' szépszavu növendékével együtt mi is mondassuk: „Hazaleányok emlékezzetek meg rólunk, 's hálával viseltessetek e' nemes intézet iránt, mellynek hazai lélekben hazánk minden nagyobb városira terjedést 's hosszú időkre virágzást kívánunk.“ —

Különféle. A' marhadög Vas, Győr 's Csongrádban is kiütött; Borsod és Pest némely helyein pedig már régebben durván pusztit 's e' miatt sok helyett a' vásárok ugy szólván baromtalannok. — A' f. 1835. első felében vagy január 1sőjéül kezdve június utóljaig Pest városában összesen 2196 személy halt meg, 's ezek közt legtöbbben tüdőszorvadásban, aszkérságban és rutautásban. — A' pozsonyi gymnasiumi tanuló ifjuság száma e' lefolyt iskolai évben 375 volt; a' rozsnyói 208.

A' pesti vakok intézetére 1835 január 1ső napjától június utolsójaig köv. adakozások történtek: Gömör- Kis Hont vármegye 9 for. 1 kr. Grimm Fedor a' pesti színház igazgatója 203 for. 24 kr. Martaitzka Mária végrendelete 2 for. Rafaczeder József 1 for. Zalay Aloiz 10 for. Springer József sz. Györgyi plébános 20 for. Ugocsa vmegye 80 for. Remenyik György végrendelete 5 for. Névtelen: 2 for. Krassó vármegye 115 for. 18 $\frac{1}{2}$ kr. Rima-Brezói tisztikar 12 for. 48 kr. Veszprém vármegye 161 for. 36 kr. Buda városa 22 for. 37 kr. Bács vármegye 54 for. Sartoris Sámuel végrendelete 10 for. A' Therezia városi templomi adakozásokból 73 for. 40 $\frac{1}{2}$ kr. Verőcze vgye 7 for. 8 kr. Röchler Erzsébet végintézete 4 for. Pistori Anna 2 for. Belápszky József püspök ur megyéjében gyült ajánlatokból 16 for. 8 kr. Heim Ignác pakai plébános 4 for. Kerkápoli Péter felső-szilvágyi plébános 4 for. Battyáni Fülöp hg 100 for. Effenrth István végrendelete 5 for. Fiume városa 200 for. Radvány mezőváros 4 for. Kis-Marton tanácsa 28 for. 38 kr. Zágráb vármegye 71 for. 4 kr. Esztergom vgye 71 for. 7 kr. ismét 150 for. A' pesti arany és ezüstműves czéh 8 for. Batta Mihály 47 for. 12 kr. Brunszvik Ferencz gr. 100 for. Cleimann predikátor végrendelete 120 for. Szolcsányi Mária végrendelete 2 for. Tolna vármegye 132 for. 3 kr. Torontál megyei uradalmak névszerint a' billeti 40 for. szárcsai 60 for. écskai 48 for. Szt Hubert, Charleville, Szollthurn, és Csatád helységek 19 for. Pest városa kapitányi hivatala 2 for. Klobusiczky Péter érsek a' bácsi uradalom részéről 40 for. Pretzenberger Péter orvos végrendelete 10 forint, mind pengőben érte.

Kolozsvárott július 30án reggeli 5 órakor, szélütésből következett hat héti folyvást gyengülkedése után hunyt el erdélyi tartományi főszámvevő Szabó Gergely úr életének 75ik köz szolgálatjának 48dik évében.

A' szebeni királyi kamarai számvevő hivatalnál egy accessistai hivatal Denk József halálával, továbbá a' sebeshelyi és kudsiri ideigleni orvosi hivatal, végre a' kir. Kincstartó tanácsnál egy kancellistai hivatal Fejér Jakab halálával ürességbe jöttek.

Nagy-Váradról. A' mai időben, midőn a' tiszta 's minden önhaszontól ment felebaráti szeretet olly ritka; midőn a' jótét majd mindig kamatra van kiszámítva: egy több gyermekű, 's ennél fogva terhes házi környülállások közt levő atya háladatos szivéből eredt farró köszönetét okányi Szilávy János több ns megyei táblabíró urnak az igen nemes és szerény móddal nyujtott segédelmért — azon belső meggyőződése mellett is, hogy a' tisztelt férfaülly nemes tettének legmértöbb jutalmát ön nemes lelkében találja — a' két magyarhaza előtt nyilvánosítani szent kötelességének tartotta.

ANGLIA.

Nyugoti Irland Mayo és Clare megyéiben folyvást nagy nyomoruság uralkodik. Newtown

Prattból (Mayo megyében) azt írják, hogy a községnek két legdúsabb földbirtokosa, noha évenként mintegy 5000 font sterlinget húznak az éhenhaló bérlőktől, egy fillért sem adakozott még az inség-nyhításra. Londonból lisztet küldöttek az éhséggel küzdőknek.

Az alsóház vitájából július 21-én Morpeth lord irlandi egyház törvényjavaslata fölött emlitették, mikép Peel Robert azt két részre javasolá osztatni, hogy a tizedmegváltás az egyházi jövedelem elsajátítása nélkül is elfogadtathassék. Indítványát főleg abban alapítá, hogy Irlandban általánosan véve, ha egyre másra felosztatik az irlandi egyház-jövedelem, az Irlandban most létező lelkészek közül egyre alig jövend 190 font sterling (mintegy 2000 pengő fr.) — De megczáfolták őt kézzelfoghatólag. A Globe, mielőtt Spring-Rice czáfolatját közlené, azt következő észrevétellel kalauzolja: „Sir Robert okai indítványa mellett győzelmesekek fognának tetszeni mindenki előtt, a ki a kérdés legfontosabb pontjait nem ismeri, vagy ismerni nem akarja. Ha csak arról volna szó, hogy a fölőleg az irlandi lelkészek közt osztassék föl egyenlően Irland minden részeiben, a' dolognak hamar vége szakadna; de e fölött még más emberek érdeke is forog fen. Valóban Sir Robert Peel beszédéből senki sem venné ki, hogy Irlandban nagy katolikus többség van, mellynek neveltetésén is fekszik valami. A' valódi kérdést, mellynek megoldatását várjuk, Peel betanult beazéde nem is érinté. A' kérdés pedig ez: Mikép egyeztetetheti meg a' protestans istentiszteleti gondoskodást a' többi nép erkölcsi szükségének törvényes tekintetével? Előszedhet ugyan Peel minden rhetorikai és arithmetikai figurát annak megmutatására, hogy a' protestans egyház szükségai az ő terve szerint nincsenek épen fölőleggel is ellátva; de a' katolikus többséget Cashelben és Tuamben soha sem fogja meggyőzni arról, hogy kizárólag 's egyedül az armaghi 's dublini protestans egyház hasznára tartozik adót fizetni.“ E' tekintetben következő volt Spring-Rice beszéde: „A' legtöbb protestans Armagh és Dublin tartományban lakik. Cashelben és Tuamben 150,473 a' protestansok száma, a' katolikusoké ellenben 3,408,000 (hangos tetszés a' miniszeri oldalon.) E' számviszonyt az igen tisztes baronet nem említette; 's mikép fogná ő azt kiegyenlíteni? Mikép hozna ő békét 's nyugalmat Irlandba? (tetszés) Ha a' tisztes baronet okoskodás-rendét következősséggel akarná az ember tovább követni, a' protestans status egyházat még akkor is fen kellene Irlandban tartani, ha ezen ország egész népe katolikus volna is 's azon állítás következtetésében, hogy az angliai és

irlandi egyház egyesült egyház, arra is föl lennénk hatalmazva, hogy azon fölősleget, melly Irland éjszaki vagy déli részében mutatkoznék, onnan elvegyük, és az angliai egyház javára fordítsuk!“ (halljuk!) A' vita még július 22-én is folyton folyt, 's 23-ra halasztatván el, e' napon reggeli negyedfél órakor végeztetett. A' szavazáskor Peel indítványa mellett 282, ellene 319 szózat volt, 's így a' ministerek részire 37 szótöbbség. A' ház azonnal biztossággá változott, 's a' törvényjavaslat egyes pontjai meghányatását más napra tűzte ki.

FRANCZIAORSZÁG.

Július 23-án a' pairszék ülésében, hol a' hőség daczára is tömve volt a' hely, sokáig hijába vártak Pasquier elnökre, míg végre jelentették, hogy Pasquier urat betegség gátolja megjelenni e' napon, 's így az ülés következő napra halasztaték. — Július 22-én 41 vádlott jelent meg az ülésben. Belleval ur Genest vádlottat védelmezi, mondván, hogy ő tudós és legitimista, 's mint olyan nem vegyülhetett az ipari republicanus fölkelésbe. Minthogy az új restauratio Franciaországban nem lehetetlen, kár lenne a' pair uraknak elítélések által a' pártok kiengesztelését nehezíteni. Elvre nézve a' restauratio úgy is lábra kapott már Franciaországban. — A' Courrier Français következő tudósítást közöl Éjszak-afrikából az elhírvült Abdel-Kader arab főről: — „Abdel-Kader-Ben-Machic-el-Din, egy a' maga idejében tisztelt Marabuth fija, ki mint egy törzsök v. nemzetséggő a' törököknek némi szolgálásokat tett, és mind saját nemzetségénél, mind a' szomszéd törzsököknél szentnek tartatott. Halála után fija öröklé mind e' magastekintetet, mind azon vallásos fénykört, melly atyját környezé. Abdel-Kader 1807-ben született, és most 28 esztendő. Viseletében egyszerű, de rendkívül munkás és ravasz. Nem nagy de jó természetű; tartása könnyű 's méltóságos, fekete szemű és sasorru; állat sűrű vörös szakáll fedí. Mintán seregünk Orant elfoglalá, Abdel-Kader ezen város környékén telepité le táborát, 's háborgatá összeköttetésinket a' szomszedságban. A' helyett hogy fegyverrel hódítatott volna meg, tanácsosabbnak tartották alkudozásokhoz folyamodni. Egy az országban ismeretes zsidó adá e' gondolatot elsőben is vezérrünknek, 's ez volt, jól jegyezzük meg, az első, ki a' dolgot megkezdé. Előleges értekezés gyanánt az alkívó felek következő czikkelyekben állapodtak meg: 1.) Abdel-Kader hagyjon fel minden ellenkedéssel a' francziák, és az azokkal szövetséges nemzetségek ellen, e fölött pedig a' zendülő nemzetségeket fenytse. 2.) A' gyarmat főkormányzója Abdel-Kadernek fegyvert 's elegendő hadiszert szolgáltatasson. 3.) A' zaidó közben-

járó valamennyi törzsöknél, mellyek Abdel-Kader urasága vagy befolyása alatt vannak, egyedárossággal birjon a pamutranézve. Mintegy ezek voltak az egész alku 's egyezés fő alapvonati. Abdel-Kadertől sem hódolást sem évenkénti adót nem kívántak. Az alkudozás úgy történt vele, mint teljes szabadságuval 's függetlennel, ügyviselő küldetett hozzá, valamint neki is volt ügyviselője a' főkormányzónál. Midőn aztán Abdel-Kader egy másik törzsök fejével czivakodásba jött, az alku esetére hivatkozott, 's tőlünk fegyvert kívánt 's 600 puska, por és ónküldetett neki. Egy nappal előbb, hogy sem sereginkkel megütközött, az algieri vámházon egy óttilelő szállítást foglaltak le 40,000 kovával, és több mázsa neki szánt porral. Megfoghatni tehát, mikép szerezhett Abdel-Kader, kinek tetemes fáradságába került volna 4000 lovas és gyalog czimborát összekeresni, adományink által 12—14,000 fönyi gyalogságot, és 4—5000 fönyi lovasságot. Miután illy eszközök bizattak kényére, Trezel generált veszélyes pontokra tudta esalni, 's részint emberi sokasága, részint helykedvezés által képes lön egy maroknyi hadiembert felkonczolni, kik vakmerők voltak a' szorosokba hatni olly ellenség ellen, mellynek erejét nem ismerték. Némelly tudósításoknál fogva úgy látszik, mintha a' főkormányzó Algierban jobban lett volna értesítve a' dolgok fekvéséről 's tanácsolta is Trezel generalnak: ne költöznék ki Oranból, azon számos törzsök végett, mellyekre bukkannia kelle. — Említésünk szerint Abdel-Kader, algieri tudósításoknál fogva, azon ohajtását fejező ki, hogy régi viszonyait Franciaországgal nem akarja megszegni. De ezen ravasz arab karakterénél fogva igen hajlékony az ember hinni, hogy ez ismét új kelepeze, mellybe szándéka ejteni a' francziákat 's az algieri kormányzó jól tudja már, hogy szerencsétlen honfittársink fejei, kik Trezel generalnak Abdellel összeütköztekor hullottak el, a' többi arab törzsök közt diadaljelek gyanánt osztattak széllyel, hogy így azon arabok bátorsága 's bosszúja, kik eddig hivek maradtak hozzánk, még inkább ellenünk ingereltessék. —

A' pairszék ülésében 24én már megjelent Pasquier ur, de szenveteg alakkal. Név-fölszólításkor Macdonald marsal hallgatott. Az ülés az egyes vádlottak védelmezésivel tölt el. Barbé-Marbois a' pairkamara legkorosabb tagja, kita' pör elején inasok gyámol kézen segitgettek az ülésterembe, a' pör folytában egészen megifjodott, 's minden idegen segedelem nélkül ballag most kedves helyére. —

A' párisi lapok julius 24ről a' juliusi ünneplések' szabálysorát hirdetik. Az előbbi évek rendeletitől az idők semmiben sem különböz-

nek. 27én gyász istenitisztetlet fog tartatni; 28kán a' király szemlét tartand a' nemzeti őrség és az őrkatonaság fölött; 29én kivilágítások, tűzjátékok, szabad játékszinek, 's egyéb köz mulatságok lesznek napirenden. A' pénzcarnok hétfőn tárva lesz, kedden pedig és szerdán zárva. —

Parisból következő telegraphi hir jött, 's tétetett közzé julius 29kén estve Strassburgban, melly onnan rendkívüli alkalommal érkezett: „Paris, jul. 29, reggel 10 órakor. A' királyi család, melly szerencsés volt megszabadulni, jól van. Paris csöndes és bosszus. A' merénylet főszerzője elfogatott, 's gonosztettét megvallá; czimborák nyomára is akadtak. Minden ünneplés fölfüggesztetett; számos család gyászban van; minden pillanatban új áldozati neveit hallhatni e' szörnyű merényletnek.“ A' mult telegraphi sürgönyben meg kell azon körülményt igazítani, hogy a' király lova, mellyen lovagolt, nem lövetett meg, hanem csak megsebesített. —

A' rendkívüli alkalommal jött Moniteur július 29ről, következőleg írja le a' király élete elleni merényletet: „A' julius-revolutio 5dik évünnepét tegnap szörnyű merénylet bélyegzé meg, minő csak legvérengzőbb szakaiban találhatni a' történeteknek. A' nap szerencsés jelenségek közt kezdődék, derült idő kedvezé a' szép szemlének, 's minden arczról bizodalom 's öröm sugárzott. A' király e' látványon örülve már végzé a' második sorgyalogság szemléjét, környékezve számos családjától 's a' tábornoktesttől, mellynek közepében a' legjelesebb polgári és katonai méltóságokat lehet szemlélni. — Erre a' boulevard du temple-hez érkezett, 's épen a' nyolczadik század homloka hosszán lovaglott el, midőn birtelen olly ropogas hallatszott, minőt a' roszul intézett apró tüzelés okozni szokott. E' ropogásra iszonyu rendtelenség támadt. A' ropogást valami pokolerömű okozta, melly egész zápor golyót 's kartácsot szórt a' királyt és családját korayező csoportra. Trevisoi herczeg (Mortier marsal) a' jeles hadivezér véreben fürödvé omlék össze 's kiadja lelkét, mi előtt egy szót szólhatott volna. Lachasse de Verigny gen. egy lövéstől homlokou sujtatva, szinte földre rogyik, a' nemzeti őrség egy alezredese, egy segéd, 's egy asszony, és több nemzeti ör találják balalukat az ágaskodó paripák alatt. Végre a' közzajban e' szózat zendül meg: „A' királynak semmi baja, egyik herczeg sincs megsértve! 'S valóban a' király e' zakközepett nyugalmasan lovagolta a' nemzeti őrség soraiba, melly őt majd levegőben vivé magával. A' lövesek egy háznak második emeletéből estek, melly csak néhány lépésnyire fekszik a' Jardin Turcotól. Egy perc alatt körülfogá azt a' nemzeti őrség 's behorant azon szobába, mellyből származott a' ge-

nosztatt 's az ocsmány eröművet még füstölögve találta, — huszonöt puskacső felidesteli megtöltve golyóval és kartácscsal! A' király a' szemlét tovább folytatá, 's délután 5 órakor tért a' tülleriákba vissza. A' mulatságoknak vége. Parancs bocsáttatott ki, minden örömmünneplés fölfüggesztésére. A' följebb említettekön kívül elhullottak az irtóztató zajban Villate kapitány, Maison marsal segédje; Riettesec ur, a' 8dik ezred (legion) alezredese, egy ismeretlen asszony és egy gyermek. Mások többé vagy kevésbe sebesítettek meg, ezek közt Heymés gen. említi, kinek négy golyó ment felső ruháján keresztül 's az ötödik súlyosan megsérté őt arcban, s midőn találva érzé magát, fölkiálta: Eljén a' király! Colbert, Pelet és Blin generalok; Raffé ezredes, kit egy golyó baloldalán talált. Broglie hercegnék felköntöse gallérját sodrotta egy golyó meg 's a' király lovát nyakban egy postagolyó —

A' *Moniteur* ugyancsak július 29én, egy második cikkelyben jelenti, hogy az orgyilkos azonnal elfogatott. Ezen ember már három hónap óta bír a' Boulevard du temple-on az 50 számú házban melly Dallemagne uré azon szállást, mellyből a' csínyt elkövette. A' lak a' második emeletben van, az ablak-jalous-k le voltak bocsátva. A' gyilkos magának Girard eröművész nevet adott, de nem tudni, az é igazi neve. Egy deszkára 25 puskacsőt illesztett, mellyeket telides teli tömött golyókkal és kartácscsal. A' Girard által bérelt szállásnak egy ablaka van a' Boulevard felé, egy az udvarra. Azen előgondoskodással volt Girard, hogy ezutóbbira kötelet akasztott, mellyen megszökhessek. Az eldördülés pillanatában három csó elszakadt, 's megsérté a' gonosztévő homlokát, állát és nyakát. E' sérvek daczára sem veszté el lelki éberséget egy perczig is a' tettes, hogy megszabaduljon, 's lebocsátkozik az ablakon. A' rendőség már jó előre körülvevé a' házakat 's néhány ügyviselő berontott abba is, mellyből a' lövés történt. Egyike közülök látta, mikép ereszkedik le Girard a' kötélen, 's rá kiálta: Hát te vagy nyomoru! de kezünkben vagy! Azon pillanatban, Girard, ki épen egy fal magasságnyira lebege a' kötélről, általugrott a' falon 's egy másik udvarba esett; de ott is voltak már readór-ügyviselők, kik azonnal lefűlélek őt. Itt kólyára (v. gyalog-hintbra-*Tragbahre*) tették, 's a' sokaság szidalma között a' *Conciergerie*be vitték. Egyúttal még más elfogatások is történtek. A' gyilkos szobájában, hova Frank-Carré ur, Plougoulm, Desmortiers kir. fő ügyész, 's a' belminister, és rendőr-ispán megtekintés végett elmentek, az eröműnek még füstölögő darabjait találták, ugyszinte egy szalmaágyat, 's még égő tüzet. — A' király 28kán

egy fölszólításban, 's egy kir. rendelésben a' júliusi revolutio megállítására készített ünneplést fölfüggeszti, 's helyette az elhullott áldozatok tiszteletére gyászünnepet parancsol. Egy másik kir. rendelésben a' gonosztévő megítéltetését a' páirkamarára bizza.

Parisban a' nyilvános figyelem ismét egy különös pörön függ most. A' vádirományból következő történet sül ki: „A' Bancal és Troussset ház barátságos viszonyban állt 's élt egymás iránt, amaz Rochefortban, imez Angoulêmeben lakván. E' szivesviszonyt éleszté 's fentartá főleg az, hogy e' két család leányai gyermekesüktől fogva levelezésben állottak egymással. Az ifju Troussset Zélie Priolland urhoz ment férjhez, egy leány anyjává lett, 's férjével boldogul élt. Priolland ur, ki kereskedési kapcsolatban állott Mexicoval, 1826ban onnan visszautaztakor Rocheforton ment keresztül, 's Bancal kisasszonyt, nője ifjusági barátneját arrabirta, jöne látogatásukra Angoulêmebe. Ez el is ment, magával vivén 18 eszt. testvérjét, Bancal Prosper Etiennet (a' vádlottat), ki az orvosi tudományokat tanulta ekkor és szülei házában kívül neveltetvén, őt Priolland asszony még mindeddig nem látta. A' látogatás csupán 8 napig tartott, de az ifju Bancal, mint azután beszélé, innen bucsuztakor könnyezéstől nem tartóztathatá magát meg. E' látogatás következtében biztos levelezés támadt Priolland asszonyság, ki akkor 20 éves vala, és az ifju Bancal között. E' levelezés csak barátságos érzelmeket fejeze ugyan ki, de más nemü eleven indulatot sem palástolhatta el. A' levelezés nem titkon folyt; azonban öt hónap mulva, hihetőleg Priolland ur közbenszólítára, megszűnt. Ez idő óta Bancal Prosper Priollandné 1831ig csak két ízben látta, de mindig férje kíséretében. 1831ben a' vádlott Bancal mint hajósebész a' Senegal felé utazott, honnan 1834ben érkezett vissza. Minthogy Priollandné Bancal visszajöttéről nem mindjárt 's nem Bancaltól vette a' hirt, csudálkozását jelenté ez iránt Bancal testvérjének, 's azonnal levelet kapott Bancaltól, mellyben ez őt tézgette, mint előbbi leveleztekor. E' közben Priolland ur ismét Mexicoba utazott 's Bancal Prosper e' folyó esztendő februárjában anyjostul Angoulêmebe ment, hol 14 napig tartózkodtak Priollandék házában. Mikép növekedheték ez uttal egy asszony szenvedélye, ki eddig feddhetetlen életű vala, olly lázos lépcsőig, hogy szüleiéről, férjéről 's magzatjáról megfeledkezve, csak azon egy gondolon függjön: mikép halhasson meg szerelmesével, 's annak keze által? arról semmi bizonyost nem tudhatni. Bancal annyit vallott, hogy a' szántsándékos meghalási javaslat első-

ben is Priollandnéban támadt. Eleinte ugyan nem hívé ezt Bancal komoly szándéknak, de később mind inkább meggyőződött, hogy valóban legkívánatosb ohajtása, szerelme tárgyával meghalhatni. E' végett különféle szín alatt a' szerelmes pár Párisba jött, hol tíz napot éltek egy vendégfogadóban. Martz. 23án mind ketten irtak néhány sort közös barátjoknak, Camescasse urnak, 's tudaták vele szándékjokat, valamint végső ohajtásait is. Ezután az iszonyu munkához fogtak. A' vádlott maga így beszélé azt el első kihallgatáskor: Martzius 23 és 24ike közti éjjel arra kért Zelié (Priollandné): vetnék életének véget. Estve 11 óra volt; én kétszer vágtam eret lábain, 's ő sok vért vesztett. Ez állapotban karszéken ülve eszmélete tudalma fogyott. Én ügyekeztem ugyan őt fentartani, míg erőm engedé, de midőn egészen lankadtnak érzém magamat, a' milly halkán csak lehetett, a' földre bocsátám, azután pedig az ágyra próbálám tenni, mi sok erőködésembe került. Az órák multak, 's ő még is állt. Kérdém: megtartsam e életét? ő azt felelé: Nem! Azt javaslám tehát, hogy késemmel döföm át 's így vetek véget fájdalmának; de ő azt mondá, nem akarja, hogy vas sértse szívéét. Ezután azt kérdezém tőle: nem kívánna e azon kellemetlen italból bevenni, mellyet magammal hoztam; Igen is mondá, 's azonnal készíték számára egy adagot. Megízlelém azt: ha valljon rossz ízű e, 's még czukrot vegyíték hozzá, egy pohárral neki adtambe, 's a' magamét kiittam. Kevés idő mulva mind a' ketten elszédülénk, 's előbb nála azután nálam állott be a' hányás. Erre balkarján nyitottam meg úterét, mellyből vérsugár lövellett. Ez alatt hajnalott. Ő sokat szenvedett. Soha sem hittem, hogy olly nehéz önmagát megölni. Azt kérdém tehát még egyszer tőle: akar e élni; ő azt felelé: Nem! 's arra kért, vetnék véget. „Nem akarom, ugymond, hogy lássanak; ők eljövendének, én nem akarom őket látni. Te bizonyos eszközt említetted, vedd azt elő. „Erre bicsakommal egy szúrást ejték rajta; de gyöngé volt az 's nem folyt utána vér; még másodszer is megszúrtam, 's e' döfés jobban talált, 's többé nem mozdult meg. Ezután háromszor döftem meg magamat, vért vesztettem ugyan, de még sem gyilkoltam meg magamat. Három külön izben fúrtam a' bicskát sebeimbe, 's megforgattam azt azokban: de hijában. Ez az egész történet.“ Reggel 9 órákor a' szobába törtek; milly borzasztó látvány volt itt! Bancal és Priolland Zelié ugyanzson ágyon fekvé, Zelié semmi jelét sem adá az életnek. A' vér még bőven ömlött a' sebekből, mellyeket Bancal bal melle alatt ejte magán a' késsel, mellyet az oda sietett orvos erőszakosan ragadott ki kezéből, amint azt még mélyebben ügyekezék magába

tolni. Néhány napig a' vádlott állapotja komoly aggodást okozott életben maradásáról, de megszűnt az, 's már lábadozni kezdé, midőn javulását uj igen veszélyes sebekkel gátlá, mellyeket Bancal ismét késsel ejte magán, mellyet őrjel minden vigyázata mellett is tudott magának szerzeni. Azóta megígérte, hogy minden illyes próbával fölhagy. „Minthogy életre vagyok kárhóztatva, így irt a' vallató bíróhoz, tehát belé iparkodom illeszkedni.“ — A' tett-dolgokrul semmi kétség. A' vádlottnak saját önkénytes vallomásai azok. Most a' kérdés csak az: A' körülmények szándékos gyilkosságra mutatnak e, vagy ketős öngyilkosságra. A' vádmaga szándékos gyilkosságot üldöz, mondván, hogy Bancal Prosper 1835. martziusban szándékosan előre meghatározva gyilkolta meg Troussét Zeliét, Priolland hitvesét, azután pedig, hogy ugyanazon hónapban mérges szerrekkel tört Priolland hitvese élete ellen. A' párisi közbírószerk ülésében, július 25kén Bancal Prosper az esküttek őt óra-negyednyi tanácskozás után a' vád alul fölmentették. —

SPANYOLORSZÁG.

Julius 21kéről költ telegraphi jelentés: „D. Carlos július 17kén Arbeizába vonult vissza; hol Eraso 's a' carlosi sereg többi része hozzá csatlakozott. Nagy számú sebesülteik közt, kiket Estelaba és Gracheba szállítottak, több fő tisztet is említének, névszerint Villarealt és Segastübelzat. Szóval, a' carlositák vesztesége tetemes volt. A' fölök elfogottak Pamplonába vitettek, hova a' királyné serege nagyobb része 19kén érkezett. — Sarsfield felől nincs újabb hiteles hír. Nevetéséges, mikép azon lapok (carlista lapok), mellyek Sarsfield elpártoltát legelőször híresztelék, most már, ut et capra et caules salventur, megmaradnak ugyan azon előbbi hírok mellett, hogy Sarsfield a' carlosiakhoz pártolt, de hozzá teszik, hogy épen elpártolta közben, vagy is épen midőn d. Carlos táborába átszőknék, a' krisztinialk által elfogatott és szándékában meggátoltatott. Hasonlag azon londoni ujságíróhoz, ki midőn bizonyos ember felől hírlapjában jelenté, hogy a' törvényszék által halálra ítéltetett és ekkor 's ekkor föl is akasztatott, azon bizonyos ember pedig nála később személyesen megjelenvén 's a' dolgot körmönfont hazugságnak bizonyítván be, mentéségül ennek azt felelé: „Uram! én a' hirt visszahuzni nem fogom; az én hireim teljes hitelűek 's a' mit az urnak kedvezésül tehetek, legföljebb az: hogy jelenteni fogom, mikép az urat csakugyan fölakasztották, de később a' kötél elszakadt, 's az ur így maradt életben.“ Illyen a' pártszellemű lapok hitelessége. — A' Mollo mellett minap megveretett carlosi csapatot egy Massanes nevű pap vezérlé; azonban az egész csapat csak 300 fő-

ből állott, mellyből az ütközetben 16 esett el, 40 sebet kapott; a' többi nagyobb részint fegyverestül francia földre futott, hol közülök a' francia katonák azóta 426t fogtak el; ezek közt találkozik 2 vendéebeli francia tiszt, kiknek egyike, mint állítják, az egykori francia miniszternek Peyronnetnek (Hamba ül fogva) unokája. — A' st. Sebastianba kiszállott angol katonák viselkedését nem győzik eléggé ócsárlani a' carlista hírlapok. A' Renouveur „angol libustier-eknek (bizonyos neme a' tengeri rablónak, kik egykor az amerikai tengerpartoknál rejtett rablásokat üzték) nevezi őket, 's levelezője után elbeszéli rólok, mikép mingyárt más nap kiszálltok után a' legaljabb csinyokra vetemültek a' városban, elszunyira, hogy a' lakosok 's kivált asszonyok meg sem mertek jelenni az utcákon. Dorbézoltak, veszekedtek, saját tiszteik ellen lázadtak 's a' t. Egy tiszt, hogy a' zajgókat rendre hozza, egyik engedetlen katonára kardot rántott 's keresztül döfte. Ez elégtelenséget szült a' közlegénység közt 's már most szökődöni kezdenek don Carloshoz. E' szökevények közül legujabban Got elvették, 's mindegyiket száz száz bottal büntették. A' zászlóalj nagy részint fiatal emberekből áll, kiknek képzeletjük sincs a' katona életéről, 's néhány elaggott katonából, az angol sereg salakjából. Így a' Renouveur levelezője. —

A' spanyol seregek állása felől a' francia kormányi lapok jul. 26káról ennyit tudósítanak: D. Carlos 21kén Estellaban volt, 's a' navarrai fővezérséget, Eraso helyett, ki e' hivatalt gyöngékedése miatt letévé, Iurraldéra bizta. Cordova a' krisztinai sereggel 20ikán indult el Puente la Reyna alul. A' Carlosiak los Arcosban gyűlönnek össze. Jönek ugyan már mostan körülményesb leírásai a' 16kán történt ütközetnek, de valamennyi tulságig lehel pártosságot; 's a' mint carlositától vagy krisztinaitól eredt a' tudósítás, úgy vagy imezeknek vagy amazoknak tulajdonítatik a' győzelem. A' veszteséget egy egy részről mintegy 300 holtra, 's 4—500 sebesülte teszik. Azon körülmény azonban, hogy a' carlosiak a' veszteséget mind a' két részen egyenlőnek vallják magok, a' telegraph jelentését némileg igaznak gyanítatják. — Madridból julius 18kaig terjedő híreket közöl a' journal des Débats. A' ministerium ez napon óvással, nehogy eszentul is történjenek ollyas zavarások, mint közelebb Saragossában, javaslatot terjeszte föl a' királynénak, mellynek fő pontjai következő rendszabásokat foglalnak magokban: 1) A' hadminister minden katonatisztet, ki valamely munkáló csapathoz vagy őrséghez nem tartozik, tüstént az éjszakai táborhoz vagy tartaléksereghöz utasítson; 's ki e' rendelkezésnek nem

enged, tisztségétől, minden fizetésétől, sőt rend- és diszjeleitől is fosztassék meg. 2) A' hadminister rendelje meg minden halasztás nélkül a' városkatonaságról alkotott törvény végrehajtását, kizárván e' katonaságba állástól mind azt, ki arra szükséges tehetségekkel fölrüházva nincs. 3) Utasítás menjen a' tartományok kormányzóihoz és fő kapitányihoz, hogy mihelyt valami zajgongási szándékot vesznek észre, azonnal katona-biztonságokat állítsanak, mellyek a' csendzavarókat megítélhessék. 4) A' hatóságok és előjárók, kik a' nyilvános rendföntartásban aluszékonyan viselkednek magokat, minden zajgongásért 's annak következtül felelősek lesznek. Nyugtalanág kiütésekor minden tisztviselő illető hivatalosztályába menjen; ellenkező esetben, kik a' tomadó csoportba elegyülnének, zendítők gyanánt tekintessenek. 5) Ki a' hivatalviselők közül valamely titkos társaságba lép, már e' miatt veszítse tisztét, és rend-vagy diszjeleit. — Még mielőtt a' ministerium e' rendszabásokat a' fölsége jóváhagyása alá terjesztette volna, Saragossabul a' városkatonaság tisztjei színté fölírást irtak alá a' fölségéhez, mellyben kezesekül kötelezik magokat minden csendzavarásért a' városban, ha a' fölsége az itt következő 5 föltételt teljesített: 1) valamennyi klasztrom eltörlesztését Saragossában 2) a' sajtószabadsági törvényjavaslattal megbízott választottság szőlittassék föl megbízatásának minélelőbbi teljesítésére; épen így 3) az egyháziügyi biztosság is; 4) bocsáttassék el minden tisztviselő, ki a' mostani kormányrendszerhez ellenséges indulattal viseltetnék; 5) szükség, hogy a' pártütőkkel minélelőbb intéztessék el a' dolog, 's ha e' célra a' városkatonaság közre munkálása is netalán szükségesnek ítéltetnék, a' katonatisztek ez esetben meg fognak elégtelni közvitési napdíjjal is. Hasonló fölírást intézték a' fölséghez az altisztek 's később a' polgári előjárók is. — Madridban a' fenmódott ministeri rendszabásokat elégtelenséggel fogadják, 's mingyárt közre juttok után nem kis mozgást lehet észrevenni a' tulszabadságos párt tagjai részéről, kik jelenleg az új finansministerben Mendizabal urban helyezik minden bizodalmutat. Mendizabal lenne, kinek hatása által az Amarillas-ministeriumot kiforgatni készülnek. Az ebből származott aggodalom Parisban a' spanyol statuspapirosokat jóval leszökkenté.

PORTUGÁLIA.

Lissabonban a' kormány újra megváltozott. Jul. 11kéről így tudósít erről a' Néptribune oppositioi lap: „A' lehetetlen ministerium megbukott; mi csudáljuk, hogy eddig istarthatott. Következőleg magyarázzák e' kívánt változás történetét. Julius Skán az angol követ I. Howard de Walden elmaradt a' királyi udvarlástól. Más nap némely nagy

személyek kérdezték tőle elmaradása okát. Ő egyenesen válaszolt, mikép a' mostani kormányban elegendő zálogát nem látja a' főmaradásnak, hogy egyenlő lépéssel haladhasson az angol kormánnyal egy olly kényes kérdés tárgyában, mint az, hogy mihez nyuljanak a' négyesszövetségi hatalmak, mi által Spanyolországban a' polgárháborút elolthassák, és Portugáliában a' képviselői rendszert biztosb lábra hozzák. A' követ ur hozzá tévé, mikép, ha valaha, most még sokkal sürgetőbb, hogy a' madriti és lissaboni kormányok egymással szoros szövetségben legyenek, 's mivel Mendizabal ur a' neki ajánlott spanyol ministerséget elfogadá, közte és Campos ur között, ki neki nagy ellensége, lehetetlen az egyetértés. E' nyilatkozásból a' követ ur czélzása eléggé világos lön. De még más fontos körülmény is sietteté a' kifejlést. Statushitelünk Lissabonban már régidő óta teljes bomlongásban állott, de hogy szinte így állott a' külföldön is, azt csak a' tegnap megjött angol postahajótól értjük. Először Palmellaug e' tudósítás következtében nyomban irt Saldanhahoz, hogy a' ministerség jelen alkotásában tovább fön nem állhat, 's egy új kormánynak létesülése a' legsürgetőbb dolog. Saldanha erre Silva Carvalho urat keresteté föl; az egyetlen férfit, ki bonyolodott pénzügyünkön segíteni képes. Terceira hg. után Caldasba kurir ment megtudni: valljon, hajlandó e az új kormányban részt venni; mert Silva Carvalho, csupán e' feltétel alatt ígérkezik a' finanszhivatalt felvállalni. Azóta Loulé és Carvalho Ágoston beadák lemondásukat, 's e' pillanatban ministeri interregnum van.

BELGIUM.

A' Messenger de Gand, orangista lap, azt hírlé, hogy ő a' közönséget bizonyos körülményről tudósítani képes, melynek megczafolására, ha nem lenne igaz, a' Moniteur belget felszólítja. T. i. az aprilisi vádlottaknak Parisból megszöktük után a' francia kormány parancsot bocsátott a' belga kormányhoz, hogy mindazon republicanust, kik a' belga földre lépnek, fogassa el, 's francia hatóságoknak adassa ki. A' belga kormány erre parancsot küldé a' tartományokba e' felszólítás pontos teljesítettése végett. Ennélfogvást az idegen törvény, bár nem szabad szellemű is az, de politikai szökevények kiadatását még is ellenzi, Belgiumban meg van sértve. A' Courrier belge erre így felel: A' Moniteur belge nem válaszolt, 's a' Messenger de Gand hire Brüsszelben olly nyugtalanságot gerjeszte, hogy a' belga nemzetiség valamennyi baráti reményre cledaek. Itt nem pusztán republicanus vonzalmakról van szó, hanem valamennyi vélemény megegyez e' rendszabály félrevetésében.

Fenyegeti az az alkotmányt 's kockáztatja a' belga méltóságot; a' rend és nyilvános esend megháboríthatatik, ha e' nyilvános törvénytörés megtörténik. Még az ellenemzeti pártorganuma is felindult az ellen. Utlevéli formáságokról beszélnek; de merő gúny azon kormány utlevélet kivánni ellyasfogyoltól, ki épen akkor szabadult meg a' fogságból 's így ugy szólván ellensége körmeiből. — A' Moniteur másnap így nyilatkozik: „A' belga kormány semmi idegen kormánytól sem fogad el parancsot. A' szökevények kiadatása nem kívántatott, 's politikai vétségben nem is lehet annak helye. De tudja a' kormány, mivel tartozik az ország esendének, 's meg nem fogja engedni, hogy az valamennyi zendítőnek, vagy lázadásbarátnak gyűhelyévé legyen. De a' dologban még is van valami: mert Brüsszelből július 23ról ezt írják: Guinard urat, az aprilisi vádlottak egyikét Chinában utlevél híjánymia miatt két rendőr elfogá. Csészában (cabriolet) Charleroiiba vitetett, hol a' királyi ügyész kihallgatá őt, 's ez azt adá tudtára, hogy mihelyt két polgár jót áll érte mint ismerősért, azonnal szabaddá fog tétetni. Erre Robanx és Tieloman urak kezesekül léptek föl Guinard ur erkölcsiségeért, 's azonnal szabadon bocsátatott. —

NÉMETORSZÁG.

Karlsruheból írják, hogy az országgyűlési tárgyrendre nézve az határozottatott: Ezentul valahányszor valamelyik kamarára valamely törvényjavaslattal annak elfogadása által készen van, azt azonnal a' nagyhercegnek terjessze elő, Melly esetben a' kormány által a' másik kamarában előadandó javaslat nem úgy fog tekintetni, mint törvényjavaslat, hanem mint kormányjavaslat. —

Gabonaár vidéki városink piaczin pozs. mérő ezüst kr.

Julius 1835.	búza	kétsze.	rozs	árpa	zab	kukur	köles
30án Baja	128-112	84	68	41	36	88	—
30án Körmen	168-160	—	156	138	134	130	—
30án Lugos	90-84	60	48	84	42	87	—
18án Miskolcz	—144	108	90	66	61	102	252
21én Szathmár	168-—	150	96	48	60	114	—
18án Tisza-Uj	150-132	108	84	48	48	114	—
31én Veszprém	126-108	87	66	48	72	96	132
30án Mosony	144-134	144	122	84	82	84	—

Pénzkelet:		A' gabona pesti piaczi ára aug. 7kén 1835:			
Bécs aug. 5kén középár pengő pénzben		pozson. mérő váltó garas	legjobb	középkerü	csökény
Status 5 pC. kötelezv.	102 $\frac{1}{2}$	Tisztabuzza	126 $\frac{2}{3}$	113 $\frac{1}{3}$	106 $\frac{2}{3}$
„ 4 „ „	98 $\frac{1}{2}$	Kétszeres	93 $\frac{1}{3}$	86 $\frac{2}{3}$	80
1820ki statuskülösön.	—	Rozs	60	56 $\frac{2}{3}$	53 $\frac{1}{3}$
1821ki „ „	—	Arpa	50	46 $\frac{2}{3}$	—
1831ki „ „	573 $\frac{1}{2}$	Zab	36 $\frac{2}{3}$	34 $\frac{2}{3}$	33 $\frac{1}{3}$
Kam 2 $\frac{1}{2}$ pC. kötel.	—	Köles	—	—	—
Bankrészevény	1321	Köleskása	180	—	—
Cs. arany pC. agio	—	Kukoricza	80	76 $\frac{2}{3}$	—